ל טור וְתוֹסְפּוֹת בִּבְרָכוֹת י"ר מ"ו וּבִפְּסְחִים קר. אותו עם שְאָר הַבְּרָכוֹת, וּבְנֵי סְפָּרַד (^{טּ)}לֹא נָהְגוּ בֵּן. וְעֵל כְּל פָנִים לֹא יְכָרֵךְ שְׁתֵּי פְּעָמִים. וּמִי ('' שֶׁמְכָּרְכָם בְּבִית הַבְּנֶסֶת לֹא יְּכָרַךְ בְּבִיתוֹ (כֹל אוֹ יְּכָרַךְ בְּבִית הַבְּנֶסֶת לֹא יְּכָרַךְ בְּבִית הַבְּנֶסֶת לֹא יִּכָרַךְ בְּבִית הַבְּנֶסֶת לֹא יְּכָרַךְ בְּבִית הַבְּנֶסֶת לֹא יְּכָרַךְ בְּבִית הַבְּנֶסֶת אוֹ מְתְבַּלֵּל קְרֶם, יְבָרְכִם בְּבִיתוֹ וְלֹא יְבָרַךְ בְּבִית הַבְּנֶסֶת, וַאֲפֹלוּ (''' (''") בְּרָבָם בְּבִיתוֹ וְלֹא יְּבָרְךְ בְּבִית הַבְּנֶסֶת וְאֵין מְּבָרְכִין בְּבִיתִם (מחרייל חֹכות מפלה): ג. יבְּרְבַּת אֱלֹהֵי נְשָׁמָה אֵינָה פּוֹתַתָּת בְּבָרוּךְ מִפְּנֵי שֶׁהִיא ('ב') בְּרָבַת ('' ' הַהְּרָבָת הַהֹּדְאוֹת אֵין פּוֹתְחוֹת בְּבָרוּךְ, כְּמוֹ שֻׁמָּצִינוּ בְּרָבַת הַבְּרְבָּת הַגְּשַׁמִים:

שערי תשובה

בַּאַר הַישַב

במבֹאֶר בִּסִימֶן קת, מָבֶּל מֶקוֹם בָּאוֹ בִיוֶן דְּבַלָאוֹ הַכִּי יָשׁ פּוֹסְקִים הסוֹבְרִים דְּעל עַשִּׁית מו. כַּתב הלְבוּשׁ, שַׁאוֹתַם שַׁאוֹמָרִים תָּהָלִים יֹאמָרוּ לְרֵם התִּפְלָה, עיָן שַׁם הטעם: צָרָכֶיוֹ מְבֶּרָדְ על נְטִילת יָדִיִם וְאִשֶׁר יָצר, אף על גב דּאָנן לא עֶבְּדִינֶן הָכִי מִכֶּל מֶקוֹם (ו) בְּכָהאי גוְנָא יֵשׁ נוֹהְגִין וְכוּי/ הֹתִוֹ, מה שֶׁנוֹהְגִין רֹב הְמוֹן עָם לְהַתְּפּּלֵל סְלִיחוֹת פשצרוף לברף על נטילת ידים מחמת נטילת שחרית רשאי להקדימה לברפת אשר יצר, קֹדֶם אוֹר הבּקֶר בִּימֵי הפְּלִיחוֹת, וְשָׁם מוְבִּירִים בּמָה פְּסוּקִים וְאחר בָּךְ מְבַרְכִים על וְלֶבֶן מאן דְמקְדִים הָא אוֹ הָא אֵין מְעבְּבִין על יָדוֹ: ס בְּכָחאי גּוְנֶא, וְנְרָאֶה שֶׁאוֹתֶם נְטִילֹת יָדִיִם וְהתּוֹרָה. וְכָתב ט״ז, לְעָנִין בְּרָכּת החוֹרָה יֵשׁ לְישֵׁב דְּאוֹתֶן הפְּסוּקִים אֵין המסדרים בְבִית הפְנֶסֶת הוא פְּדֵי לְהֹשְׁמִיע לְחבְרֵיהֶם שַׁישְנוּ אָמֵן וְישְׁלִימוּ כָּל אֶחֶד אומרים אותם אַלֶּא הַרֶךְ תִּפְלֶּה וְלֹא נְתְחִיבוּ בֶּהֶם בְּבְרַכֹּת התוֹרֶה, אַךְ לְעָנִין נְטִילת יָדִיִם תּשְׁעִים אֲמֵנִים, וְכַן מְבֹאֶר בּשַׁלְחֶן עָתוּךְ לְקּאֶן סָעִיף ד מִנְהָג זָה. וְהִּמִּנְהָג הזָה נִתְּחַבֵּשׁ שָׁמּפְסִיקִין בָּהפְסָקָה כָּוֹאת צֶרִיךְ עִיּוּן לְישֵׁב. וּבְיוֹתֵר תָּמוּה, אָם כְּבֶר עֶשָׂה צְּרֶכֶיוֹ לְדֶם בִּימֵי רַבָּנוּ הבֵּית יוֹפֵף ז״ל, הִנְּהִיג כֵּן חָכֶם אֶחֶד, וְהמבִּי״ט חַלֶּק א סִימֶן קיו וְסִימֶן קפ הבֹקָר, ודאי הַצְרָךְ לְבֶרָךְ אָז על נְטִילת יָדיִם וֹאְשֶׁר יָצר, וְאָם כַּן הֵיאך יְבֶרָךְ שׁנִית אחר הָאֶרִיךְ הֹרָבָּה בְּסְתִירת הֹמְנְהָג, וְכַן מְהֹרֹשְׁר״ם בְּחֵלֶק אֹרַח חִיִּים סִימֶן א הָאֶרִיךְ לְבּטֵּל ַפָּף, עדֵן שֶׁם. וְהב״ח הִכְרִיע, דְיֵשׁ לְבָרֶף בְּבֵיתוֹ מִיֶּר בְּקוּמוֹ וְאֵין לְבָרֶף בְּבֵית הּכְּנֶסֶת המִנְהָג, וְדִּעְהָּם שָׁאֶחֶד יְבֶרֶךּ וּשְׁאֶר יְכוִינוּ לֶצֵאת וְלֹא יָכֶנְסוּ עצְמֶם בּחְשׁשׁ בְּרֶכָה לְבּטֶּלֶה. ושׁלִית צִיבוּר שַבֵּרך בְּבֵיתוֹ, אֵין לוֹ לחוֹר וּלְבֶרֶךְ בְּבֵית הבְּנָסֶת, מֶגֵן אבְרָדֶם עֹלת מָמִיד ומשא מַלַךְ כָּתב שַׁכָּל מָקוֹם יִעשַׂה כְּמְנָהָגוֹ, שַׁכָּל אֶחָד יָשׁ לוֹ על מה שַׁיְסְמֹךְ. וְדעת הָלֶבֶה בְּרַזּרָה, יד אהָרֹן, דְלֹא כִשְׁלֶ״ה וְט״ו שֶׁלְמְּדוּ וְכוּת על ה**שְׁלְיה צִיבּוּר שֵ**ּיְבֶּרֶךְ מוֹה״ר מְנחֵם עִוֹרָיֶה סִימֶן קט שָׁהמְבֶּרְכִין בְּבֵית הבְּנֶסֶת וֶה אחר וָה לְזֹפוֹת אֶת הֶרבִּים שׁנִית כְּדֵי לְהוֹצִיא אֶת מִּי שֶׁאֵינוֹ בֶּקִי. וְעוַין בִּתְשׁוּבת יד אַלְיֶהוּ סוֹף סִימֶּן ל וּבְסֵפֶּר שַׁישְנוּ אָמֵן בִּכְנוּפִיֶּא, וְכֵלֶן בְּכוּנֶה שֶׁלֹא לֶצֵאת, וְכֵן המְבֶרָךְ יְכֵוּן שֶׁלֹא לְהוֹצִיא, טוֹב בָּרֶכּת אבְרָדֶם מִּפִּימֶן יט עד סִימֶן כוֹ: (f) **ההוֹדָאָה. וְאֵינָה בְּרָכָה הפְּמוּכָה לֹחְכֶרְתָּה**, עושים. ועין שם שבתב שעצתו ואת שישתרל האדם בכל כחו להיות צדיק גמור (כונחו ַלְכָךְ רשׁאי לוֹמר בּבֹקֶר עד אֱלֹהי נְשָׁמָה, וּכְבֵית הֹכְּנֶסֶת יֹתְחִיל אֱלֹהי נְשָׁמָה, טוּר. כַּלפֵּי מה שַׁכַּתב שָׁם בַשָׁם התַקונִים בַרָאשֵׁי תַבוֹת צ׳ היָנוּ, צ׳ אָמֶנִים כוּ׳). ומה טוֹב לְהנְהִיג שֶׁהשָׁלִיח צִיבוּר יָבֶרֶךְ בָּרָכוֹת השחר בְּקוֹל רֶם כוּי, וְלֹא זוֹ בִּלְבֹּד אֶלֶא חְבַרִים

היְשַׁנִים בְּחָרֶר אֶחָד יִשְׁבִּימוּ לְבָרֶך כּר, עַיָן שְׁם. וְעַיֵן בְּחָבוּאוֹת שֹׁר סִימָן יִט סָעִיף קָטֶן ה הָבִיא הְּשׁוּבוֹת המבִי״ט, ומה שְׁבָּחָב המבִי״ט לְחֹלֵּק בֹּמָה שְׁעֹּרְהְנִים שְׁמְבֶּרֶךְ בֶּל אָחָד בָּבָנֵי עצָמוֹ על הָפָלִין רָצִיצִית וְלֹא אָהָרִינָן שַׁאָחָד יְבָרֶךְ לְבֶלֶם, מִשׁוּם שָׁאֵין כָּלֶם הָזָאָנִים יחד, וְבֵן נְתוֹ טעם בַּסְפִירָה וּבְרָפּת פֹּהְנִים שָׁבֶּל שָׁאָרִדְּ לַבְלֶם, מִשׁוּם שָׁאֵין כָּלֶם הָזָאָנִים יחד, וְבֵן נְתוֹ טעם בִּסְפִירָה וּבְרָפּת פֹּהְנִים שָׁבֶּל אָחָד מְבָּלֶב, לְעצְמוֹ מִפְּנֵי שָׁאֶרִיךְ פֹּאָנָה שָׁלא יִסְעֶּה בִּסְפִּירָה, גם בְּמָּלֹת יְבָרֶכְרָ כּר, עֵיין שָׁם. ובְּחָבוּאֹת שׁוֹר שָׁם מִּסִיּק לְחַלֵּק בֵין אָם בֻּלֶם מְזָמְנִים לְשְׁוֹט בֶּלְ אָחָד בְחוֹךְ בְּנִי רְבִּוֹר שְׁוֹי אָדְ אָחָד יְבָרֶךְ אָחָרִים, מה שַׁאֵין בַּן אָם אֵין מְּכוּנִים לְהָחִישׁ מַעִּשִׂיהָם וְּדָה מֹאָרֵים וְּתָה מְאַחָר, רָאוּי שַׁיְבֶּרְכוּ כָּל אָחָד בִּפְנֵי עִצְמֹר. וְענֵן שָׁם שַׁבָּּרִם לְהָחִישׁ מַעְשַׂיהָם וְּדָה מֹאָרָים וְּתָה מְאַחָר, רָאוּי שְׁיָבְרְכוּ כָּל אָחָד בִּפְנֵי עִצְמֹר. וְענִין שְׁם שַׁבָּּרִם לְהָחִישׁ מִעְשֵׁיהָם וְּדָה מֹאָרָים וְּתָה מְאַחָר, רָאוּי שְׁיָבְרְכוּ כְּל אָחָד בְּבְּיִר עִבְּמֹי שַׁיִקפּנון לִקבּוֹף הֶה לָוָה שַׁיִּקיָה אָחָד מְבֶרָף לְבַלֶּם, דְשְׁמָא דָפֵּי לְסִפְּירָה ובְרַכּת בֹּהְנים, מְשׁוּם שַׁצֶריך פּוָגָה שַׁלֹא יפָסִיד השְׁחִיטָה כר. עבן שָׁם. וְלַבְאוֹרֶה בְּבְרָכּת השחר שׁפִיר בַשׁ לומר דָאָם מַתְאַסְפֶּין בְּנָנוּפְיָא יוֹזד אֵין רָאוּי שַׁיַתְפָּוּנִי שָׁלֹא לָצֵאת וִיבְרֶךְ כָּל אָחָד לְעצְמוֹ, אָלָא תְּפִוּנִי לְצֵאת בְּמוֹ שְׁלֹא לָצֵאת וִיבְרֶךְ כָּל אָחָד לְעצְמוֹ, אָלָא תְּפִוּנִי לְצָאת בְּמוֹ שְׁלֹא לָצֵאת וִיבְרֶךְ לְכֶלֶם, דְּאֵין בָאוּ עשית מצוה שנאמר שנוחמת טרדת המצוה שאתריה יפסיד הפננה, אבל נראה דמפל מקום אין לעשות בן לכתחלה, פינן דאיפא בעות דעדית שעהריה, יפסיד הפננה, אבל נראה דמפל מקום אין לעשות בן לכתחלה, פינן דאיפא בעות דעדית שעהל אחר ייברף לעצמה, וגם עפה נהגר שלא יצא אדם בשמעה מחברו. רלכן נראה שאין לעשות כפרר הזה שתאפפר יחד רואמרו הברכות, כל אחד בחוור חלילה, רק אם כל אחד עומד על מקומו, אף על פִי שֶׁבֶּל אָחָד אוֹמֵר בְּקוֹל רֶם וְּדֶל הָשֶׁם עוֹנִים מִּמְקוֹמָם אָמֵן, אוֹ בְשֶׁעָה שָׁאוֹמֵר זָה עוֹמְדִים סְבִיבִיו, מָבֶּל אָחָד אוֹמֵר בְקוֹל יָם וְדֶל הָשֶׁם עוֹנִים מִמְקוֹמֶם אָמֵן, אוֹ בְשֶׁעָה שָׁאוֹמֵר זָה עוֹמְדִים סְבִיבִיי, מוּבֶל אָחָר בּיִרְיִים מִיּחְיֹנִים בְּתְּכִיפָה רק חוֹזֵר לְמְקוֹמוֹ וְאוֹמֶר שָׁמָה בְשָׁנָה שָׁרוֹצֶה וְהשׁוֹמְצֵים אוֹמָרִים אָמָן, לֵית לָן בָּה, וּלְמוֹ שָׁבָּתב הֹהְבוּאוֹת שׁוֹר שְׁכְּשָׁאֵין מְכוְנִים לְהָהישׁ מְצֵיהָם רָק הַה מְּקְדִים וְוָה מְאחֶר, רָאוּי שְׁיָבְרָכוּ כְּל אָחֶד בְּפְנֵי עצמו. ועין שָׁם בַּתְבוּאוֹת שוֹר סָעִיף קָטָן ט רָאָם אָתָר הְכוּן לָצֵאת בְּבָרָכּת חָבַרוֹ וֹהְכוּן לָהוֹצִיאוֹ יָצָא אף על פִי שָׁלֹא עָנָה אָפָן, כְּמוֹ שָׁבְּתב הבֵּית יוֹפַף הְשַׁלְּחָן עֶרוּךְ אַרוֹח חִיים סיפון ריג, אך שֶבְלֶאו הָכִי צֶרִיךְ לִצְעֹת אָמֵן פֵירָן שָׁשׁוֹמֵע הבְרָכָה, עון שָׁם בַּאָרִיי וֹיע פָהָבוּ שָׁהָה שׁוֹמֵע הבָרָכוֹת מַהמִסְרָים בָבֵית הֹכְנֶסֶת אָפָלוּ הָהָ מָאָה הָהָה עוֹהָה אָמֵן אווְרָיהָם, וֹאָפְלוּ בְאָמֵצע פְטּיּלֵי דְּוֹמֶרָה הָהָ מְפָסִיק וְשׁוֹתֶק וְעֹשֹׁה אָמֶן, הוא ו״ל עצמוֹ הָיָה אוֹפֶרָם בבִת ואָפָלוּ בליָלָה בֶּל בָרֶבָה מִשְׁנַּתְחִיבַ בָּה בְּמֹוֹ שֶׁבָּחִוּב בְשֹׁיס וְבִרְפָב״ם כוי, עייַ שְׁם. וְעייַן לְפָמָן סִימָן טא. וְעייַן בְּסִיפָן מו הטעם שֶׁלֹא נָהְגֹּג עמָה לוֹמּר בֶּל בְּרֶבֶה בשמהה, לפי שאיז הידים נקיות וגם מפני עמי הארץ נהגו לספרם בבית הפנסת: o החודאה. עין באר היטב. ומה שפתב בשם פצר היום פהמשפים לקום כרי, הינו, אם הוא קם ממשחו לומר תקון חצות או ללמה אלא שהדצה לחור לישן, אבל אם אינו מתעורר לקום אף על פי שעמה געור ודעות לישן אין צריף לומר בלל, וקמו שבחב

משנה ברורה

(מ) לא נַהַגוּ בַּן. וְהַסְבַּמֵת הַאַחַרוֹנִים לְנָהֹג בָּאַנְשֵׁי סְפַרַד שֵׁלֹא לְהַפְּסִיק לְבַתְּחַלֶּה בֵּין בִּרְבַּת עַל נְטִילַת יָדֵיִם וְהַנְּטִילָה, אֵלֶא מִיַּד שׁנוֹטֵל יָדֵיוּ צַרִיךְּ לָבַרֶךְ עַל נִטִילַת יַדַיִם. אַךְ אִם בְּעֵת שַׁנּוֹטֵל יַדֵיו הוא צַרִיךְ לְנְקָבֶיו, שֶׁאֲפִלּוּ בְּדִכְרֵי תּוֹרָה אָסוּר, וַאֲפִלוּ יָכוֹל לְהַעֲמִיד עַצְמוֹ עַד פַּרְסָה, אֵין לוֹ לְבָרֶךְ עַל נְטִילַת יָדֵיִם עַד שֶׁיַעַשֶּה צְרְכָיו, וִיבֶרְךְּ עַל נְטִילַת יָדָיִם וַאֲשֶׁר יָצַר וַשִּׁצְרֵי תְּשׁוּכָה]. וְעַיֵּן לְקַמֶּן בְּסִימָן צב סָעִיף א בְּהַגָּ״ה וּבַמִּשְׁנָה בִּרוּרָה שָם, וִעַיֵּן לְעֵיל בִּסִימָן ד בַּמִשְׁנָה בִּרוּרָה שַבַּתַבנוּ שַׁם בִּשֵׁם הַחַיֵּי אָדָם שַׁלְכַתִּחְלָּה יוֹתֵר טוֹב לְהַמְתִין מִלְּבָרְךְּ על נטילת יָדַיִם עד לְאַתַר שַמְנַקָּה עַצָּמוֹ וְרוֹצֵה לְהָתְפַּלֵל, דְאָז יוֹצֵא לְכַלֵּי עָלְמָא, וְעַיֵּן שָׁם בְּבֵאוּר הַלָּכָה שֶׁכַּתַבְנוּ דְטוֹב שֶׁאָז יְסַדֵּר אַתַר בּרְבַּת עַל נְטִילַת יָדַיִם וַאֲשֶׁר יָצֵר גַּם שְאָר בִּרְכוֹת הַשַּׁתַר, וּכְאֹפֶּן זֶה מירי הַתַיִּי אַדָם שַׁכַּתַב דִּיזֹצֵא לְכַלֵּי עַלְמֵא. וְעַיַן שַׁם בְּבָאוֹר הַלְכַה שַבְּמַצַשָּׁה רָב כַּתָב גַם כָּן כָהַחָיֵי אַדָם. וּמְכַּל מַקוֹם הַעוֹשָׁה כָּהַשְּׁעַרִי תְשׁוּכָה יָשׁ לוֹ גַם כֵּן עַל מַה לְסְמֹרָ: (י) שַׁמְּכַרְכָם בְּבֵיתוֹ. עַיֵּן בּמַגן אַכִרָהַם וּפָּרִי מִגָּדִים וּשְאַרֵי אַחַרוֹנִים שַהְסִכִּימוּ, דַאַפְּלוּ שׁלִיתַ צָבּוּר שֶׁבֵּרָהְ בְּבֵיתוֹ, שוּכ לֹא יְבָרָהְ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, דְּבְיָמֵינוּ הַכֹּל בְּקִיאִים, וַכַל אַתַד מְבַרָךְ לְעַצָמוֹ וָאֵין רוֹצֵה לָצֵאת בְּבַרְבַת הַשְּׁלִיתַ צְבּוּר. עַל כן כמקום שהמנהג שהשליח צבור אומר כל הברכות בצבור, כמו בַּמְקוֹמוֹתֵינוּ שֲהַמִּנָהַג כֵּן בַּיָמִים נוֹרַאִים, שַמַבַרָך בִּצְבוּר גַם עַל נְטִילַת

יַדִים וַאַשַׁר יַצַר וּבַרָבַת הַתּוֹרָה, יַזָהַר מִתְּחָלַה שָׁלֹא יַבַרֶךְ אוֹתַם בְּבֵיתוֹ, ואָם אַרַע שַכָּבַר בַּרָך אוֹתָם בִּבֵיתוֹ, יִראָה לְבַקַשׁ לְאַתַד מֵהַשׁוֹמִעִים שַעַבין לא בַּרָך שַיִּכַוּן לַצֵּאת בִּבְרָכַתוֹ, אַךּ אַז יִהְיָה זַהִיר הַשְּׁלִית צבּור מְאד לְהַשְׁמִיעַ כָּל לְשׁוֹן הַבְּרֶכָה, וְלֹא כְּמוֹ שֵׁנוֹהֲגִין בְּאֵיֶה מָקוֹם שֶׁהַשְּׁלִית צִבּוּר מַשְׁמִיעַ רַק לְשׁוֹן תְּחָלֵּת הַבְּרָכָה וְסוֹפָּה, דְּבֵיוָן שֶׁבַּוָּנָתוֹ אַז בּהַבְּרָכָה לְהוֹצִיא, צַרִיך (הַשׁוֹמֵעַ) לְהַשְׁמִיעַ כַּל לְשׁוֹן הַבּּרָכָה: (יא) בַּכָּהָאי גַּוָנָא וָכוּ׳. הַיִנוּ, מַה יֹי שׁנוֹהַגִּין רֹב הַמוֹן הַעָם לְהַתְפַּלֵל סִלִיחוֹת קֹרֵם אוֹר הַבּּקַר בִּימֵי הַסְּלִיחוֹת, וְשָׁם מֵזְכִּירִין כַּמָה פְּסוּקִים ואַתַר כַּךְ מִבָּרְכִין עַל נִטִילַת יָדַיִם ובִרְכַּת הַתּוֹרָה. וּלְעִנִין בִּרְכַּת הַתּוֹרָה יַשׁ לְיַשֵּׁב קָצָת, דְאוֹתָן הַפְּסוּקִים אֵין אוֹמְרִים אוֹתָן אֶלָּא דֶּרֶךְ תִּפְּלָה ולא נתחיבו בָּהֶם בִּבְרְבַת הַתּוֹרָה לְפִי דַּעַת אֵיזוֹ פּוֹסְקִים, כְּמוֹ שֵׁנִתְבָּאֵר בּסִימֵן מו סַעִיף ט בִּהַגִ״ה, וְעַיֵן שַׁם בַּמִשְׁנַה בִּרוּרָה, אַךְּ לְעָנַין נִטִּילַת יַדִים שַמַּפְסִיקִין בָּהַפְּסַקָה כַּזֹאת צַרִיךְ עִיוּן לְיַשֵּׁב. וְהַסְכִּימוּ הַאַתַרוֹנִים שַלֹּא לַעֲשוֹת בַּן, אֶלָּא יֵשׁ לְבָרֶךְ בְּבֵיתוֹ מִיָּד בְּקוֹמוֹ, וְשוּב אֵין לְבָרֶךְ על נטילַת יַדִים בּבֵית הַבּנַסֵת, וכמוֹ שַנַּתְבַּאֵר בִּסִימֵן זָה סַעיף קטַן ט, אוֹ שֶׁבְּעֵת קוֹמוֹ לֹא יְכָרֶךְ עַל נְטִילַת יָדַיִם, אֶלָא אַחַר גְמֵר הַפְּלִיתוֹת יְבָדֹק עַצְמוֹ לְנַקְבֵיוֹ אוֹ יַטִיל מֵיִם וִישַׁפְשֵׁף, וְאַז יְבַרֶךְ עַל נטילת ידים ואשר יצר ויתפלל וכמו שכתבנו לעיל כשם החיי אדם: ג (יב) בַּרַבַּת הַהוֹדָאַה. וְאֵינַה בַּרַכַה הַסְּמוּכַה לַתַבַרְתַּה, וְלַכַן רַשְׁאִי לוֹמֵר

שַׁעַר הַצִּיוּן

(ל) פַּ״וֹ וּשְׁאָרֵי אַהַרוֹנִים: